

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Skovmand* til finansministeren:

„Vil ministeren tage skridt til en undersøgelse af den meget høje „beskatning“, der finder sted over for ekstraindtægter hos de lavere indtægtsgrupper, samt overveje foranstaltninger til ændring af disse forhold?“

Skriftlig begrundelse.

En undersøgelse foretaget af den radikale vælgerforening i Albertslund (Herstedernes kommune) viser, at en familie med to børn og en årlig husleje på 12.000 kr. praktisk taget ingen mulighed har for at forøge sin disponible indkomst, så længe den befinder sig i mellemrummet mellem en skattepligtig indkomst på 24.000 kr. og en skattepligtig indkomst på 44.000 kr. Den forøgede skat sammen med den formindskede boligsikring og bortfaldet af fripladser til børneinstitutioner bevirker, at familien får en effektiv „beskatning“ på 97,5 pct. af 20.000 kr.s ekstra indtægt.

Den høje marginale „beskatning“ ophører til gengæld, så snart familien passerer de 44.000 kr.s skattepligtig indtægt. Fra 44.000 kr. til 54.000 kr. er marginal-„beskatningen“ kun 66,7 pct., fra 54.000 kr. til 64.000 kr. 55,1 pct. og fra 64.000 kr. til 74.000 kr. 52,2 pct.

Denne forskelsbehandling til skade for de lavere indtægter er aldeles urimelig og kan i det lange løb ikke betragtes som hensigtsmæssig. Den af regeringen bebudede regulering af boligsikringsydelse vil formentlig forstærke misforholdet. Alene dette gør det nødvendigt, at spørgsmålet tages op til grundig belysning.

I øvrigt viser en undersøgelse foretaget af Ålborg kommunes statistiske kontor i maj tilsvarende uheldige resultater af samspillet mellem skatterne og de sociale ydelser.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke hr. Skovmand for spørgsmålet og straks sige, at mit svar bliver positivt, men jeg vil samtidig understrege, at en løsning af disse problemer er meget vanskelig. Det problem, hr. Skovmand her rejser, er jo en klar følge af den udligning af indtægts-

forskelle, der finder sted gennem forskellige sociale ydelser, gennem boligsikringen og gennem den progressive indkomstbeskatning, og det er jo i almindelighed anerkendt som et tilstræbellesværdigt formål i dansk socialpolitik og skattelovgivning, at indtægtsforskelle udjævnes.

Personer med helt lave indkomster får jo i vidt omfang sociale ydelser og eventuelt boligsikring. Samtidig er deres indkomstskat forholdsvis lav; sådan har vi jo indrettet vores skattesystem. Personer med store indtægter får ikke offentlige ydelser, medmindre de har ret til fuld folkepension; deres indkomstskat er forholdsvis høj. Derfor bliver der tilbage en ret betydelig gruppe personer i mellemindtægtsgruppen, og det er jo også den gruppe personer, hr. Skovmand taler om i sit spørgsmål. Denne mellemgruppe får i et vist omfang reducerede sociale ydelser og skal desuden betale en indkomstskat, der ofte vil lægge beslag på 35-50 pct. af deres merindtægt. En del af disse sociale ydelser nedsættes jo ligesom boligsikringen, efterhånden som indkomsten stiger, og resultatet bliver derfor, at en betydelig del af disse personers merindtægt opsluges ikke blot af skattestigningen, men også af aftrapningen i de sociale ydelser og vel især af boligsikringen, som jo nu betyder en hel del, ikke mindst for de unge og for de yngre familier i de dyre lejligheder i nybyggeriet.

I øvrigt er dette problem jo slet ikke nyt; vi har kendt det længe. I de senere år har det navnlig været kritiseret, at mange folkepensionister får deres ekstraindtægter beskåret og beskåret urimelig hårdt; det spørgsmål har jeg selv rejst flere gange.

Regeringen har allerede bebudet en reform på dette område, og jeg kan oplyse, at der for tiden arbejdes i socialministeriet og i finansministeriet med at finde frem til en mere rimelig ordning.

Nu gør hr. Skovmand opmærksom på, at samspillet mellem skat, boligsikring og hel eller delvis friplads til børn i daginstitutioner også kan føre til urimelig beskæring af ekstraindtægter for familier i mellemindtægtsgruppen.

En nærmere gennemgang af hr. Skovmands eksempler viser, at personer med en skattepligtig indtægt på 24.000 kr. under visse forudsætninger kan få ca. 7.000 kr. i boligsikring og samtidig slippe for at betale